השמש והירח

אלבניה

קרה שהירח קיבל הזמנה לבקר אצל השמש, מלכת השמיים. הוא חשב זמן רב איזה מתנה להביא לשמש בביקור ובסוף החליט - אסף בשמיים כמה מהכוכבים הבהירים ביותר, שם אותם על מגש יפה ובא אתם לביקור אצל המלכה.
השמש נהנתה מאוד מהמתנה.
הם ישבו יחד, אכלו, שתו ושוחחו על דברים שבמרום השמיים והירח חזר הביתה. הוא גם הזמין את השמש לבקר אצלו.
הרבה זמן חשבה השמש, מלכת השמיים, איזו מתנה להביא לירח עם הביקור, ובסוף החליטה להביא לירח בגד חדש יפה.

היא קראה אליה את החייט הטוב ביותר ואמרה לו:
"אני מתכוננת לבקר אצל הירח. נחוצה לי מתנה יפה. חשבתי שיפה יהיה להכין לו בגד חדש, תפור מעננים. בבקשה, תפור לו בגד לפי המידה, כדי שיתאים לו היטב."
אך החייט ענה לשמש:
"לא, מלכת השמיים, לא אקח על עצמי עבודה כזו. וגם אף אחד אחר לא יעשה זאת. הרי הירח משתנה מדי יום. היום הוא עגול כמו כדור, מחר רזה יותר מצד אחד, תוך שבועיים יעשה דק, ואחרי ימים נוספים יראה כמו מגל. תביני בעצמך, לפי איזו מידה עלי לתפור? אני לא מכיר מידה כזו. מה שלא אתפור - לא יתאים."
השמש הצטערה מאוד, אך מה יכלה לעשות. נאלצה ללכת לביקור בידיים ריקות.
הירח הכין כיבוד יפה, הם אכלו, שתו ושוחחו,

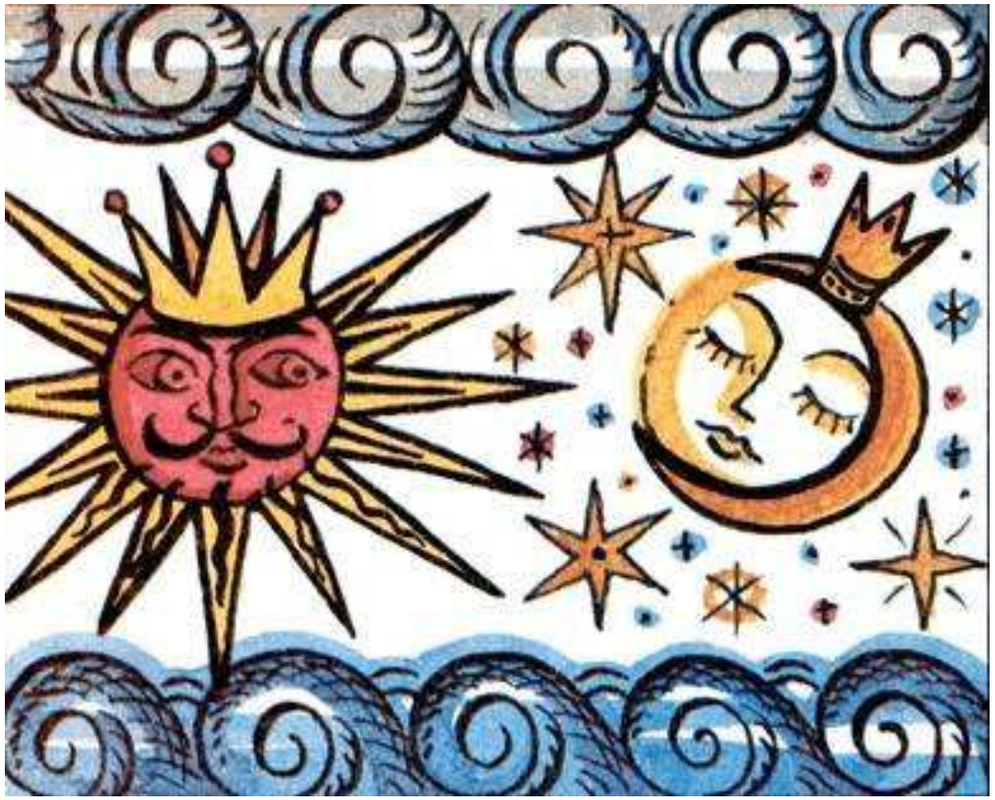

אך כשמלכת השמיים התכוננה לחזור הביתה, הירח הבין שהיא לא הביאה לו כל מתנה, ונעלב מאוד.
מלכת השמיים ראתה זאת והסבירה:
"אל תכעס עלי, ירח. חשבתי הרבה זמן מה להביא לך. חשבתי שהמתנה הטובה ביותר היא בגד יפה תפור מעננים. אבל החייט, האומן הטוב ביותר שלי, סירב לקבל את העבודה. הוא אמר שקשה לתפור בגד מתאים בשבילך, כי אתה פעם משמין, פעם מרזה. ואני נאלצתי לבוא עם ידיים ריקות. אך כדי לא להעליב אתך אני מרשה לך מהיום לקחת, כמה שרק תרצה, קרניים שלי, ולתפור מהם בגדים חדשים! תראה איזה מראה נפלא תקבל."
במילים אלה השמש נפרדה מהירח וחזרה הביתה.
אבל הירח החוויר מהעלבון ועד היום משתדל לא להיפגש עם השמש, וכשרק רואה אותה, מפנה לה את גבו.